

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

34. Quomodo Anselmus in extasin raptus, vidit mundi pericula, & veri monachus felicitissimam securitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

ret ad plenum intendere, angelus ipsum in
neruo tangens, dicit: Hoc tibi erit signum
dilectionis Dei propter tuam castitatem & in-
finitiam, & exinde usque ad mortem claudica-
bat, ex quo euentu vocatus est Henricus clau-
dus.

Licet autem hic Henricus & Kundegunda
eius vxor in virginitate voluntaria permane-
rint, tamen (vt ibidem in generatione 33
refert Nauclerus) instigante diabolo gratia
interuenit perturbatio. Nam Henricus Kun-
degundem cum quodam milite suspectam ha-
bere coepit, sed beata virgo se expurgans, si-
per candentes vomeres (vtor verbis Naucler-
nudis pedibus incessit per 15. passus, dicens,
deus, sicut me non solum ab Henrico, sed et-
iam ab omnibus viris intactam nouisti, ita me
adiuuas: ad qua audita est vox: Nihil dubita
virgo, te liberabit virgo Maria, & sic illa
pertransijt, vixit usque ad annum 1039. Post
mortem multis claruit miraculis.

*Ex vita S. Anselmi Cantuarien. Archiepiscopi
ab Edinero Anglo eius conuictore conscrip-
ta, Anselmus in extasin raptus, videt mundi
pericula. & veri monachatus felicissimam se-
curitatem.*

CAP. XXXIII.

*Habetur hec
vita in operi-
bus B. Ansel-
mi, & in To-
mis Surijs 21.
Aprilis.*

CVM diuus Anselmus totam suę mentis
intentionem in contemptum mundi
composuisset, & his solis qua dei erant
totum studium suum infixisset, vt mores sua
dicat

dictis & scriptis suis, in nullo discordarent, contigit, vt infirmitate correptus, grauiter affligeretur. Sed ipse in Deo semper existens, languore paulisper sedato, extra se per mentis excessum raptus, videt fluuium vnum rapidum atque præcipitem, in quem confluebat omnium fluxuū purgaturæ, & quarumcunq; rerum terræ laaturæ. Videbatur itaque aqua ipsa nimis turbida & immunda, & omni spurcitiarum sorde horrida. Rapiebat igitur in se quicquid attingere poterat, & deuoluebat tã viros quam mulieres, diuites & inopes simul. Quod cum Anselmus vidisset, & tam obscenam reuolutionem illorum miseratus, vnde viuerent, aut vnde sitim suam refocillarent qui sic ferebantur, inquireret, accepissetq; responsum, eos ea, qua trahebantur, aqua viuere delectariq; indignantis voce inquit: Quomodo taline aliquis cocuo potatus, vel pro ipso hominum pudore se ferret? Ad hæc ille, qui comitabatur eum, Nè mireris, ait, torrens mundus est, quò vides, quo rapiuntur & inuoluuntur homines mundi, & adiecit: Visne videre, quid sit verus monachatus? Respondit: Volo. Duxit ergo illum quasi in conseptum cuiusdam magni & ampli claustrum, & dixit ei: Circumspice. Adspexit, & ecce parietes claustrum illius obducti erant argèto purissimo: Herba quoque mediæ planitie virens, erat & ipsa argentea, mollis quidem, & vltra humanam opinionem delectabilis: Hæc more alterius her-

be, sub his, qui in ea paufabant, leniter flectebatur, & surgentibus ipsis, & ipsa erigebatur. Itaque locus ille totus erat amœnus, & præcipua iucunditate repletus. Hunc ergo ad inhabitandum elegit sibi Anselmus: Tunc ducens eius dixit ei: Eia, vis videre, quid sit patiens vera? Ad quod cum ille magno cordis affectu gestiret, & se id quam maximè velle responderet, ad se subito reuersus, & visionem & visionis demonstratorem dolens ac gemebundus pariter amisit. Duas autem quas viderat visiones, intelligens secumque reuoluens, conuictus vnius horrorem fugere, quo alterius amoenitate studuit delectari.

Venerab. Beda lib. 4. ca. 14. histor. Anglican.
Grassante pestilentia, Abbas Eappa cenobitachis suis ieiunijs & orationibus missis, moxq; puerulo cuidam decumbenti, appaerent Petrus & Paulus Apostoli, monasterium liberationem, & pueri felicem post diuina mysteriorum participationem excessum prædicantes.

CAP. XXXV.

Eodem ferme tempore, quo ipsa prouincia nomen Christi susceperat, multæ Britaniæ prouincias mortalitas sœua corripiebat. Quæ cum præfatum quoque monasterium, cui tunc regendo reuerendissimus ac religiosissimus Christi Sacerdos vocabulo Eappa præfuit, nutu diuinæ dispensationis attigeret, multiq; sue de his qui cum Antiquis